

Fjenden med aabent Bryst og aaben Pande, og ikke luske bag Jordvolde og plasse Modstanderne ned, naar de nærme sig, men den Slags Redelighed er der ingen Brug for i vore Dage; det gjælder om at benytte lige saa god Dækning som Krudt, og efter den almindelige Opfattelse er det nu til Dags lige saa hæderligt at kæmpe bag Volde, som i aaben Mark og med aabent Bryst. Det ærede Medlems Ord ere kun et uheldigt Udtryk for en i og for sig smuk Tjælfse. En af de Betragtninger, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojfen) gjorde gjældende, som talende imod at begynde paa saa storartede Arbejder, som der her er Tale om, var, at Arbeidskraften ikke kunde staffles til Stede. Det forekommer mig rigtignok, at det er et Argument, som klinger underligt i det ærede Medlems Mund, da han altid er paa den Side, hvor der virkes for at gjøre for Arbejderklassen, hvad der kan gøres, og som storartede offentlige Foranstaltninger, som vilde udkræve stor Arbeidskraft i en lang Narvætte, absolut maatte blive til Hæls for Arbejderbefolkningen. Det kan ikke nytte, at det ærede Medlem ryster paa Hovedet. Det ærede Medlem forudsætter da ikke, at man nu som i ældre Tid skulde bygge saadanne Fæstninger ved Hovet, men det maa ske ved betalte Arbejdere, og altsaa maa det blive til Fordel for Arbejderbefolkningen i Landet. Jeg tror saaledes, at det, som jeg for min Del under de forhaandenværende Omstændigheder bedst kan forsvare at give min Stemme til, er de Forslag, som ere stillede af Udvalgets Mindretal; det forekommer mig, at det er det, som bedst kan have Udsigt til at føre til noget Resultat. Jeg ser ikke ved at gaa den anden Vej Mulighed for at komme til et Resultat, og jeg har Bamselighed ved at frigjøre mig for den Betragtning, at det, man her slaar ind paa, dog har noget mere i Baggrunden, Hensynet til at gennemføre de Herrers Hovedplan, det parlamentariske System, end det egentlig har Hensyn til at faae enten det ene eller det andet Forsvarsvæsen gennemført.

Winther: Det er kun lige overfor det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen), at jeg vil tillade mig at gjøre en Bemærkning. Det ærede Medlem sagde, at han ikke er bleven personlig fornærmet af mine Udtalelser. Det glæder mig; det var ogsaa langt fra min Hensigt at ville sige ham en personlig Fornærmelse — det kunde aldrig falde mig ind. Jeg ser nu, at det, jeg har sagt, er trykt, og deraf vil man se, at der aldeles Intet er, som kan fornærme nogen Mand, thi det, at jeg i et politisk-militært Spørgsmaal antager, at han maasse paa Grund af sin særdeles Jagdygtighed i det Militære kunde lade denne faae en overveiende Indflydelse paa hans Betragtning af Sagen i det Hele, forekommer mig er saa Almennemmesligt,

at der ikke kan ligge den mindste Fornærmelse i, hvis jeg antager, at det kunde være Tilfældet, og Andet har jeg ikke ment dermed. Naar det ærede Medlem dernæst bemærkede, at jeg ikke havde sprængt de 3 Generaler i Lusten med mine Briller, forstaar jeg ikke, hvorledes det skulde være muligt. Han har formodentlig troet, at der ogsaa skulde være nogen Fornærmelse i den Yttring, hvortil han derved sigtede, men den gif jo kun ud paa, at jeg sagde, at der havde været Mand her i Thinget, der havde lige saa god Indsigt som de ærede Generaler i, hvad der var rigtigt i denne Sag. Det kunde Sagen føle sig fornærmet ved. Altsaa antager jeg, at det ærede Medlem maa have troet at høre noget Andet, end jeg har sagt. Den Omstændighed, at de Herrer Militære kunne raade i disse Sager eller bør være Raadende i disse Sager, kan jeg ikke strække videre end til selve de militære Spørgsmaal; i den politiske Side af Sagen, der efter min Mening er Nummer Et, kunne de ikke gjøre større Fordring end ethvert andet Medlem i Thinget paa at kaldes sagkyndige. Naar jeg har tilladt mig at stille et Forslag her, er det jo Noget, jeg har fremdraget, som er støttet paa andre Sagkyndige. Aldrig har Nogen hørt mig sige eller havt Grund til at tro, at jeg har indbildt mig, at jeg var sagkyndig i militære Sager. Dertil har jeg aldrig givet Anledning. Man ser, at jeg sætter Pris paa Sagkyndighed, men i en Sag, der har en dobbelt Side, sætter jeg ikke Pris paa Sagkyndighed i en enkelt Retning som afgjørende. Jeg har troet, at burde afgive denne Erklæring, fordi det vilde være mig meget smerteligt, om nogen af de Herrere skulde tro, at jeg har villet fornærme ham.

Sad: Naar jeg før bad om Ordet for at gjøre en kort Bemærkning, var det i Anledning af en Yttring af det ærede Medlem for Rjøbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein-Ledreborg). Jeg vil tilstaa, at da han første Gang havde Ordet, optog jeg hans Udtalelse om den Stilling, som jeg og min ærede Sidemand fra Ribe Amt (Kermansen) og et æret Medlem for Frederiksberg Amt (Dinesen) indtog i denne Sag, som en Fornærmelse; thi det veed jeg, baade for mit eget og for de to Medlemmers Vedkommende, paa hvis Vegne jeg igaar førte Ordet, at det i denne Sag er os meget alvorligt om Sagen at gjøre, saa at dens Gjennemførelse paa alle dens Trin af forskellige Behandlinger ligger os alvorligt paa Sinde, og det, hvad enten vi se den fra Forsvarsstandpunktet eller fra Standpunktet af den forestaaede Beskættning og der igjennem Tilvøielseringen af de efter vor Mening nødvendige Midler — men jeg tilstaa, at jeg, efter at jeg har hørt det ærede Medlems sidste Udtalelser, er kommen til det Resultat, at jeg for mit Vedkommende ikke kunde blive fornærmet ved, hvad han sagde, thi det er aabenbart, at han betragter hele denne